

XXXIX.

Betænkning

over

Statsrevisorernes Beretning til Rigsdagen om Statsregnskabet for Finants-
aaret 1858—59.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 20de December 1860.)

Udvalget har ikke følt sig opfordret til, at udtale sig nærmere om de af Statsrevisionens Mindretal reiste Spørgsmaal, angaaende Ordningen af Regnskabsvæsenet. Disse Spørgsmaal, der tildeels ere af en meget indgribende Natur, kunne ikke finde deres Afgjørelse ved Beslutninger angaaende et enkelt Aars Regnskab, men maatte ordnes ved en Lov om Regnskabsvæsenet, som vistnok maa ansees som ønskelig.

Ved det foreliggende Regnskab er et ikke ringe Fremskridt gjort, idet Oplysningerne, der ledsage det, ere temmelig fuldstændige, og der har været en synlig Stræben efter at lade Regnskabet slutte sig saa meget som muligt til Finantslovens Conti. Statsrevisionen har arbeidet med en priselig Iver for at forelægge Rigsdagen Spørgsmaalene fuldt oplyste, og i Besvarelsene er der en beredvillig Imødekommen overfor denne Statsrevisionens Bestræbelse.

Udvalget troer ikke, at det bør bebreides Statsrevisionen, naar den stundom gaaer i en Detail, der kunde synes smaalig, thi en tilsyneladende ubetydelig Uoverensstemmelse kan oftere ved nærmere Undersøgelse være fremstaaet ved betydeligere Feiltagelser.

Efter med Anerkendelse at have udtalt dette, skalf Udvalget berøre enkelte Punkter, der endnu lade Noget tilbage at ønske, og som særlig have paatrængt sig ved at gjenneegaae nærværende Regnskab.

En for Regnskabsvæsenet saare vigtig Sag er det, at det hele Bogholderi saavel i over- som underordnede Administrationsgrene slutter sig notagtig til Finantslovens saavel Hoved- som Underconti, og at hvert Finantsaar holdes for sig. I saa Henseende er det